

عنوان مقاله:

خانه کودک

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی دشتی شفیعی - دکترای معماری و فوق تخصص شهرسازی دانشگاه معماری و شهرسازی و نیز (۱۵۱۱/۸ / آیتالیا II I.U.A.V.university)
(مدیر گروه معماری و شهرسازی و هنر دانشگاه شمال آمل، استاد بین المللی دانشگاه معماری و شهرسازی ونیز آیتالیا

مریم حسن زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه شمال، آمل

خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی بر آن شده است که اطلاعاتی از خانه ی دومی برای کودک با امکانات رفاهی آموزشی و تفریحی ارایه شود. پیشینه تاریخی خانه کودک را بررسی می کنیم و با ذکر برخی از معیارهای فنی و روانشناسی ، از قبیل ایمنی کودک در محیط داخل و خارج بنا و همچنین استفاده از نور و رنگ و تاثیر آنبر روی ذهن و رشد کودکان و تشویق آنان برای حضور در فضا استفاده کرد. درختان و گل ها تاثیر بسزایی در یادگیری کودکان دارد زمین بازی از گیاهانمختلف با رنگ ، شکل ، بو و بافت متفاوت برای تحریکات حسی کودکان بسیار ماثراست و گیاهان امکانات زیادی در جهت آموزش دارند و کودکان از طریقحرکت در این فضاها و قرار گرفتن در آن، تجربیات فضایی خود را آغاز می کنند. کودک در هنگام بازی به استدلال ، قضاوت و حل مسایل می پردازد. او در نهایت از فعالیتهای خود نتیجه گیری می کند و این امکان را دارند که استعدادهای خود را شکوفا کنند و برای جامعه مثمر ثمر باشند، انتها با بررسی نمونه های داخلی و خارجی سعی بر آن شده است تا درک بیشتری نسبت به این مکان بدست آوریم.

کلمات کلیدی:

کودک ، بازی ، رنگ ، خانه ، نور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/617285>

